

[Ole Bjørn Kraft.]
 naturligvis let komme til at strække sig over et meget langt Tidsrum, og hertil kommer, at rent praktiske Forhold gør det paatrængende nødvendigt snarest at gaa til Bygning af en ny Bro. Baade økonomisk og trafikalt vil det være aldeles uforvarligt at opretholde den nuværende Tilstand. Alene i 1925 blev der anvendt 300 000 Kr. til Reparation af den gamle Pontonbro. Gennemsejlingsforholdene er meget uheldige, og den stadig voksende Trafik — Broen passerer, som det er blevet nævnt, af 600 000 Fodgængere og 5½ Million Cyklister om Aaret — medfører under de nuværende Forhold meget betydelige og ofte meget kostbare Forsinkelser. Trafikken bliver paa Grund af de hyppige Gennemsejlinger gennemsnitlig afbrudt hvert 8. Minut, og hver Afbrydelse standser Færdselen over Broen gennemsnitlig 4—5 Minutter. Under disse Omstændigheder vil jeg absolut foretrække det gennemførlige gode for det i Øjeblikket uigenneførlige bedste. Og denne Opfattelse har jo ogsaa givet sig Udtryk gennem den Tilslutning, Planen har faaet fra Aalborg Byraad.

Jeg vil gerne til Slut understrege, at det, vi fra Rigsdagens Side kan give Tilslutning til, er, at der ydes den ønskede Koncession, og at der af Vejfondens Midler ydes et aarligt Tilskud paa 50 000 Kr. i 35 Aar. Derimod tror jeg, det vil være nødvendigt for Rigsdagen at overlade Ansvaret for Broens tekniske og arkitektoniske Forhold til den højtærede Minister, thi det er selvsagt umuligt for en Forsamling som denne at bedømme, hvorvidt det tekniske ved Broen er tilfredsstillende, ligesom vi utvivlsomt vilde paatage os et uoverkommeligt Ansvar ved at ville bedømme, om det arkitektoniske nu ogsaa svarede til de Krav, som kan stilles. Der har været en Del Kritik fremme angaaende dette sidste Punkt. Dette høje Ting maa have den Tillid til Ministeren, at han yder Kritikken et velvilligt Øre og tager Hensyn til den, hvis den forekommer ham berettiget, og at han i øvrigt gennem sine tekniske Raadgivere forsikrer sig imod, at der begaaes Fejl ved Broens Bygning. Jeg vil gerne i denne Forbindelse takke for det Tilsagn, den højtærede Minister har givet om at undersøge Muligheden for at faa Højden forøget.

I det andet høje Ting har der været rejst Spørgsmaal om, hvorledes det vilde stille sig med Statens Tilskud til Broen, saafremt Vejfondens Midler ikke i tilstrækkeligt Omfang skulde være til Stede i den

35-aarige Periode; og fra den radikale Ordførers Side har det været foreslaaet, men ganske vist ikke fastholdt i Udvalget, at man skulde ændre Forslaget til, at Staten ydede Tilskud. Da den højtærede Minister imidlertid under Forhandlingerne i Landstinget udtalte — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at citere det —:

„hvis Vejfondens Midler anvendes andre Steder ved Love, saa maa der paa andre Maader ved Statens Medvirking tilvejebringes et Beløb til Limfjordsbroen“;

ligger der forventelig heri en tilstrækkelig Garanti for den Side af Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen foreslog, at de 50 000 Kr. skulde vedblive at løbe, saa længe det var nødvendigt at opkræve Afgiften. Det forekommer mig, at der ligger en meget rimelig Tanke gemt i dette Forslag; og vi vil være villige til Overvejelse af dette Spørgsmaal i Udvalget, hvis Regeringspartiet vil føre det frem dér.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pontonbroen forekommer det mig, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Landstinget har givet en udtømmende Forklaring paa de Grunde, som maatte føre til, at man opgav Tanken om en Pontonbro og i Stedet for gik over til den Bro, som her foreslaas.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie og til en meget hurtig Behandling i Udvalg, saaledes at det snarest kan blive ført frem til Afgørelse her i Salen. Jeg kan paa dette Punkt fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne.

H. C. Hansen: Der er kun Grund til at lykønske til Gennemførelsen af det Broprojekt, som her er til Behandling. Den Bro, som i Øjeblikket er der, er blevet alt for lille til at kunne optage den Trafik, som er nødvendig mellem de to Byer Aalborg og Nørresundby. I 1865 byggedes den nuværende Bro; og det siger sig selv, at de trafikale Forhold de to Byer imellem er vokset uhyre siden, ikke alene Mængden af Befordringer, som gaar over Broen, men ogsaa Befordringernes Art. De, der er stedkendte derovre, vil vide, at Trafikken over Broen er i allerhøjeste Grad vanskelig, og at den stærkt tiltagende Biltrafik og i det hele de mangeartede Trafikmidler, som Tid efter anden er kommet, har gjort, at Samfærdselen mellem de to Byer i allerhøjeste Grad er forhindret af de vanskelige Forhold,